

Samvirkende Menighedsplejer - et folkekirkeligt socialt arbejde

September [03] 2015

**Tema: Menighedspleje
og den medmenneskelige
relation**

**At prikke
med kærlighed** side 6

**Alle har brug
for næstekærlighed** side 12

Sammen

OM MENIGHEDSPLEJE

SAMVIRKENDE MENIGHEDSPLEJER

Valby Tingsted 7, 2500 Valby
 Telefon 36 46 66 66
 Fax 36 13 06 20
 Giro nr. 9541 - 700 - 1797
 smp@menighedsplejer.dk
 www.menighedsplejer.dk

FÆLLESKONTORETS TELEFONÅBNINGSTID

Mandag - torsdag kl. 10-15
 Fredag kl. 10-12 36 46 66 66

FORMAND FOR FÆLLESUDVALGET

Fhv. kontorchef Ole Foldberg

GENERALSEKRETÆR

Kirsten R. Laursen 36 13 06 21
 kl@menighedsplejer.dk

SOUSCHEF

Elisabeth Thomsen 36 13 06 34
 et@menighedsplejer.dk

ADMINISTRATION

Eva Nørregaard 36 13 06 22
 Iben Meinertsen 36 13 06 23
 Anne Marie Kær Hornung 36 13 06 35
 Lone Sørensen 36 13 06 46
 Uffe Grønnebæk Laugesen 36 13 06 37

UDVIKLINGSKONSULENTER

NORDJYLLAND:
 Birgitte Viftrup Mortensen 20 35 14 16
 bvm@menighedsplejer.dk

SYDJYLLAND OG FYN:

Annette C. Langdahl 21 34 26 62
 acl@menighedsplejer.dk

LOLLAND-FALSTER:

Mei Petersen 26 89 06 39
 klp@menighedsplejer.dk

SJÆLLAND/KØBENHAVN OG BORNHOLM,

Betina Køster 36 13 06 41
 bk@menighedsplejer.dk
 Nina Baun 36 13 06 39
 nb@menighedsplejer.dk
 Helle Engelsborg Olsen 36 13 06 40
 heo@menighedsplejer.dk
 Eva Christoffersen 36 13 06 31
 ec@menighedsplejer.dk
 Valby Tingsted 7, 2500 Valby

FOLKEKIRKENS FERIEHJÆLP

feriehjælp 36 46 66 66
 @menighedsplejer.dk
 – viderestilling til:
 Betina Køster, Iben Meinertsen
 eller Signe Bang Hansen
 Træffetid: Ma.-on.+fr. kl. 11.00-12.00
 Torsdag kl. 12.00-15.00

INDHOLD

Aktuel kommentar	3
Mening og livsopfyldelse	4
Vi prikker stadig med kærlighed	6
Ferie og fællesskab	8
Efterladte vil findes!	10
Alle har brug for næstekærlighed	12
Diverse nyheder og tilbud	14
Landet rundt	16
Kurser i Esbjerg og på Østerbro, København	18
Bagsidekommentar	20

AFLASTNINGSTJENESTE

Nina Baun 36 13 06 39
 Ursula Skou 36 13 06 42

BESØGSTJENESTE

Helle Engelsborg Olsen 36 13 06 40
 Eva Christoffersen 36 13 06 31
 Paul-Erik B. Maertens 36 13 06 42
 p-e@menighedsplejer.dk
 Træffetid: tirsdag kl. 10.00-13.00

INFORMATION

Kirsten R. Laursen 36 13 06 21
 Bjørn Andersen
 andersen.st.th@get2net.dk

HJEMMESIDE

ChurchDesk, support@churchdesk.com

RECEPTION OG

FONDEN „DE STILLE STUER“
 Estrella Inostroza Acosta 36 46 66 66

KIRKENS GENBRUG

Kirsten R. Laursen 36 13 06 21
 Elisabeth Thomsen 36 13 06 34
 Anne Olesen 21 75 25 03
 Vagn Nielsen 20 27 49 14
 Annette B. Iversen 40 16 00 20

FRIVILLIGE

Anne Olesen, Jens Bilberg, Lisbeth Schnoor, Bjørn Andersen, Marianne Rytto, Helle Axelsen, besøghunden Molly

FORSIDENS FOTO

Gode relationer mellem børnene på Folkekirkens Feriehjælp.
 Foto: Rune Hansen

Velfærd – gennem relationer

Politikere og embedsmænd i stat og kommune udtrykker nu nye tanker om det offentliges realisering af omsorgen for mennesker i vanskelige livssituationer. Hjælpen fra det offentlige skal fremover mere være hjælp til selvhjælp, og borgeren skal være "den fremmeste ekspert i eget liv". Tankerne er i gang med at blive realiseret. Der bliver færre varme offentlige hænder, og frivillige tager over som det offentliges støtte. Bag den nye tendens ligger ikke bare den diskutabile holdning, at det offentlige fremover skal anvende færre midler på omsorg, hvis Danmark skal klare sig i konkurrencen med andre lande. Der ligger også en oplevelse af, at velfærdsstaten, som den har udviklet sig fra 1960'erne til nu, i nogen grad har fået mennesker til at leve i en passiv modtagerrolle, hvor man mente, at det offentlige sørgede for alt, og hvor nogle har fået en ringere livskvalitet, fordi de ikke har brugt deres egne muligheder godt nok.

Fra Samvirkende Menighedsplejer skal vi forholde os kritisk og konstruktivt til de nye tendenser. Nogle mennesker er så dårligt stillede, at de magter meget lidt selv. Derfor kan "hjælp til selvhjælp" måske ikke føre til større forbedringer af ens egen indsats. Disse mennesker må det offentlige ikke lade i stikken, for de kan ikke klare at være overladt til sig selv. Faren er jo, at når der skal spares, er det meget ofte de svagest stillede, det går ud over.

Men vi skal også være konstruktive, tænke over, hvad der kan gøres fra kirken side, når der tales mere om, at mennesker skal blive bedre til at klare sig selv. Her må vi ikke falde i den grøft at sige, at ethvert menneske er sin egen lykkes smed. Vi skal i stedet pointere, at det enkelte menneskes liv lykkes bedst, når det leves i relationen med andre. Her tænkes både på de nære familierelationer og på de relatio-

ner, der kan opstå i vennekredse eller i det kirkelige fællesskab, hvor mennesker tager hånd om hinanden. I den situation, hvor et menneskes familiære relationer er præget af krise, er svækkede på grund af dårlige vilkår eller ikke eksisterer, har vi i kraft af kirkens fællesskab både en forpligtelse og en bemyndigelse til at være der som medmennesker.

Dette blad beskriver, hvordan sårbare menneskers oplevelse af identitet og selvværd, initiativ, handlekraft og mestringsevne fremmes gennem en god relation med andre. Fokus er på det enkelte menneske og dets behov. Dette er et legitimt udgangspunkt, fordi fokus samtidig er på, at opfyldelse af behovene får man kun gennem relationer og netværk. Kirkens fællesskab er et helt oplagt vækstrum for sådanne netværk. Vi vil her fortælle om nogle områder i menighedsplejernes arbejde, hvor sårbare mennesker gennem samværet med andre får et bedre liv, mere tro på sig selv og mere handlekraft. I et samfund, hvor der satses mere på det enkelte menneskes evne til at mestre livet, må kirkernes menighedsplejer ses som vigtige medspillere. Hvis det offentlige ønsker "samskabelse" med menighedsplejerne om at fremme velfærden gennem medmenneskelige netværk, skal vi være parate til at være med. Netværk, fællesskaber og relationer ser vi som en vigtig del af kirkens virkelighed. Vi er på velkendt grund.

De menneskelige fællesskaber bygger ifølge vort kristne ståsted på fællesskabet med Gud og kvalificeres deraf. Hvordan sammenhængen er mellem de menneskelige fællesskaber og fællesskabet med Gud, kan I læse nærmere om på bladets bagside. Gudsrelationen er afgørende vigtig og skal derfor nævnes til sidst.

*Kirsten R. Laursen,
generalsekretær*

Mening og livsopfyldelse

gennem den personlige relation

Landsorganisationen Frivilligt Forum har i en arbejdsgruppe udarbejdet disse tanker om det frivillige sociale arbejde og den relationelle velfærd. Hele oplægget kan hentes på www.frivilligtforum.dk, se overskriften "Det frivillige sociale arbejde og relationel velfærd".

*Frivilligt Forums arbejdsgruppe
vedrørende Relationel Velfærd:
Johannes Bertelsen,
Rikke Posborg,
Asger Søndergaard og
Kirsten R. Laursen*

"Udgangspunktet for vores beskrivelse af civilsamfundets særlige styrke tages i udfoldelsen af det, der må bestemmes som et grundlæggende vilkår ved at være menneske: At livet alene lykkes, hvor personlige relationer er til stede. Civilsamfundets væsensbestemmelse er således ikke individualisme eller kollektivism. Det er personalisme, som beskriver den væren, hvor de medmenneskelige relationer får lov at udfolde sig bedst: Det er den enkeltes velfærd, som den udvikler sig i relationen med andre. I denne relationelle sammenhæng bliver civilsamfundets bidrag til landets velfærd en realitet af stor betydning.

Personalismens tre grundlæggende værdier er, at mennesket er et relationelt væsen, er et engageret væsen og har en iboende værdighed. Disse tre værdier forudsættes ved den følgende beskrivelse af de menneskelige relationers betydning for civilsamfundets særlige muligheder for at skabe velfærd. Vi knytter her relationernes betydning til nogle fundamentale eksistens- og handlevilkår for mennesket.

Identitet

For ethvert menneske er det afgørende væsentligt at kende sig selv og sine egne styrker og begrænsninger. Dette kendskab opnår man alene gennem relationer med andre. En jeg-du relation, hvor kommunikation og interaktion sker i gensidig interesse og gensidigt anerkendende, er den væren, hvor ethvert menneske bliver sig selv.

For et menneske, der er sårbart og udsat, truer udsathed og sårbarheden med at tilsløre det menneskes sande identitet både i andres og i egne øjne. Eksemplet kan være den psykisk syge eller den fattige, hvis inderste væsen næsten ikke er til at kende mere. Det påhviler enhver medborger at møde dette menneske i en anerkendende relation og vise ægte interesse og vilje til at se mennesket bag problemstillingerne.

Selvværd

Forudsætningen er, at mennesket har en iboende værdighed. Man får bevidsthed om, at man ikke alene er den, man er, men også har værdi som menneske uanset hvad, når man oplever at være elsket, respekteret eller anerkendt af andre og i den medmenneskelige relation at have sin plads som ligeværdig med de andre. Denne grundlæggende ligeværdighed består uanset ulighed på grund af forskellige vilkår, medfødte eller senere indtrufne. Man oplever kun sin egen værdi, når andre ser én med anerkendende øjne, ikke på grund af særlige kvaliteter eller omstændigheder, men fordi man er et medmenneske og derfor har værdi. Sårbare og udsatte personer har det ofte vanskeligt med deres selvværd og kan knytte deres ulykkelige situation sammen med en bevidsthed om, at de er andenrangs mennesker. Manglen på

selvværd fører ofte til, at de lever i en tilstand af delvis eller total isolation fra andre mennesker. Til sidst forventer de ikke mere at blive set og mødt og hjulpet. Det kan være den hjemløse i parken eller den ensomme, der sidder i sin bolig og aldrig ser et menneske. Et sårbart og udsat menneske lærer først at respektere sig selv, når andre opfatter én som et værdigt menneske med krav på anerkendelse og respekt på linje med alle andre.

Initiativ

Forudsætningen er her, at mennesket af natur er engageret. Engagementet har dog behov for at blive fremkaldt netop igennem relationer. At blive set som den, man er, og at opleve sig som anerkendt som ligeværdig af andre skaber selvtillid og tro på egen formåen. Disse forudsætninger skal være til stede, før man får mod på at gøre noget for at udvikle sig og komme videre i livet ved at vise initiativ. Det kan være til gavn for sig selv (uddannelse, arbejde) eller for andre (tjenester, hjælpende aktivitet, frivilligt arbejde). Altså bliver man først initiativrig, når andre viser én tillid og har tiltro til, at man kan noget.

Udsatte og sårbare mennesker er ofte endt i passivitet og apati, fordi de ikke har selvtillid og tro på egen formåen. F.eks. kan den ensomme ikke tage sig sammen til at søge hen, hvor der er mulighed for socialt samvær. Derfor er en anerkendelse af disse mennesker som ligeværdige personer i en medmenneskelig relation vigtig for, at de får mod på at tage initiativ til at forandre deres situation.

Handlekraft

Selv om man kan genvinde selvværdet og herigennem få modet til at forandre sin situation, så kræver det handlekraft oveni for at gennemføre den proces, man har sat i gang. Der er slet ingen tvivl om, at handlekraften også styrkes gennem personlige relationer. Det er

brug for nogen, der støtter én i en svær proces og siger: Du kan godt, giv ikke op, men hold ud. At udvikle virkelyst og handlekraft kræver, at nogen har en personlig relation til én og har tillid til, at man kan handle.

Som sagt er sårbare personer ofte uden initiativ og har derfor også svært ved at få kraften til at handle. Det er ikke nok, at kontanthjælpsmodtageren har fået taget sig sammen til at gå hen i værestedet. Derfor er der ikke alene brug for medmenneskelige relationer i ny og næ, for at man får selvtilliden og lysten til at gå i gang styrket. Der er også brug for nogen, der holder ud sammen med en, så man styrkes i at bevare initiativet, når den spændende begyndelse afløses af et krav om udholdenhed og vedholdende indsats.

Mestring

Det vigtige for mennesker er gennem selverkendelse, selvtillid, initiativ og handlekraft at nå til at kunne mestre deres egen dagligdag med dens muligheder og udfordringer. Man har langt større mulighed for at mestre hverdagen med alle dens krav, hvis man ikke er alene i verden, men har mennesker omkring sig, som man har en personlig relation til. Så vil der være rollemodeller, man kan tage ved lære af, der vil være nogen at spørge til råds eller at klage sin nød til. Man vil ikke være alene midt i en måske vanskelig proces.

Sårbare og udsatte mennesker har ofte svært ved at mestre deres hverdag. Måske er de passive og initiativforladte, eller de opgiver efter første initiativ på grund af manglende handlekraft. Men hvis de oplever at være i stand til at gå i gang og handle aktivt, vil de få brug for redskaber til at klare tingene og holde ud, når der kommer udfordringer. De får brug for rådgivning, vejledning eller blot interesse fra lyttende mennesker med tid og overskud. Her er den tillidsfulde, medmenneskelige relation afgørende.”

Udsatte og sårbare mennesker er ofte endt i passivitet og apati, fordi de ikke har selvtillid og tro på egen formåen ”

Vi prikker stadig med kærlighed

Af Paul-Erik Bork Maertens, diakon og omsorgsmedarbejder i Samvirkende Menighedsplejer

I 2011 udgav EGV (Ensomme Gamles Værn) "At prikke med kærlighed – omsorgsbesøg i en isoleret alderdom". Den forskningsbaserede undersøgelse kan rekvireres hos EGV via www.egv.dk. På vegne af EGV indgik forsker og forfatter, sociolog Rikke Nøhr Christensen et samarbejde med SMP (Samvirkende Menighedsplejer). EGV ønskede med undersøgelsen at synliggøre ensomme gamle menneskers livsvilkår samt betydningen af at være en del af et socialt fællesskab.

SMP har i mange år haft ensomme gamle menneskers livsvilkår på dagsordenen. Omsorgsmedarbejdere har besøgt udsatte ældre i Hovedstaden, og ved udflugter og sammenkomster er der skabt værdifulde rammer for socialt fællesskab. Sådan er det stadig.

Fra ovennævnte undersøgelse citerer jeg: "På kort sigt er formålet med omsorgsarbejdet at støtte de gamle, give menneskeligt nærvær og anerkendelse." ... "På længere sigt er formålet med omsorgsarbejdet at reintegrere det socialt isolerede gamle menneske i samfundet og dermed at overflødiggøre omsorgsmedarbejderen." ... "Hensigten er, at den gamle oplever relationen til medarbejderen så givende, at han eller hun erfarer, at det kan være en positiv oplevelse at være sammen med andre mennesker, og derfor får mod på at deltage i andre sociale fællesskaber" (EGV 2011).

Formålet er stadig det samme, både på kortere og længere sigt. SMP går stadig på omsorgsbesøg, jeg går på omsorgsbesøg, og vi prikker stadig med kærlighed. I det følgende vil jeg fortælle om mit arbejde blandt ældre, hvoraf mange for længst har passeret de 90 år.

Fra begyndelsen har udgangspunktet

været at skabe kontakt, at opbygge fællesskaber. Først de små fællesskaber med den enkelte ældre, med eventuelle pårørende og andre i det ofte meget lille netværk, der måske stadig findes. På længere sigt arbejdes der på at finde en vej sammen med den ældre ud af isolationen og ind i nye fællesskaber.

Kontakten til de ældre kommer gerne fra kommunale forebyggere og ergoterapeuter eller fra hjemmeplejen. Eller det kan være fra præster eller andre ansatte fra de lokale kirker. I visse tilfælde er det pårørende eller ældre, der selv har hørt om SMP's omsorgsbesøg. Erfaringen har vist, at det kan være svært for et menneske at lukke en ny person ind i sit hjem og i sit liv efter lang tids isolation og ensomhed. Det kan tage lang tid bare at få en aftale i stand, endnu længere tid at blive lukket ind. Her kommer Molly ind i billedet. Læsere af "Sammen" har måske bemærket, at der på s. 2 under "Frivillige" står besøghunden Molly. Hun er en glad lille terrier af blandet herkomst, 12 år gammel og aktiv, som var hun bare 4 år. Ved de første besøg er Molly ikke med, men når jeg nævner, at jeg har hund, bliver jeg ofte bedt om at tage hende med. Molly er en brobygger og en døråbner og måske den første anledning til at komme på gaden efter lang tids isolation.

Omsorgsbesøgene foregår i de ældres hjem, efter en tid måske fulgt af korte ture ud af hjemmet, når tillid og tryghed er vokset frem. Næste skridt er – ofte mange samtaler senere – lidt længere ture og på sigt besøg i lokale væresteder og mødesteder i kirker. Når de trygge rammer skal forlades, sker det tit med min ledsagelse i begyndelsen.

Et sted, hvor man kan møde andre mennesker, er ved samværet i Kingos Kirke på Nørrebro. Her arbejder jeg – ved siden af min ansættelse i SMP – som diakon. Hver onsdag går der 75 mennesker gennem lokalerne. Man kan komme til kaffe fra om eftermiddagen, hvor der kun er få mennesker. Senere spiser ca. 60 mennesker sammen, og mange får mod til at være med i den store flok efter et par gange. Ved den afsluttende gudstjeneste går nogle med, måske for første gang i mange år, og her bliver nogle en del også af dette fællesskab.

Frelsens Hær på Nørrebro holder fællesspisning og samvær om tirsdagen, og også her finder ældre et trygt fællesskab med hinanden. I løbet af året holder vi mange spisearrangementer i SMP's hus i Valby, og også her deltager vore ældre, der modtager omsorgsbesøg.

Efter mere end 5 år med SMP's omsorgsbesøg har jeg set nye venskaber og nye fællesskaber opstå og blomstre. Mennesker vokser efter lang tids isolation ud af ensomheden og ind i nye

relationer. For nogle bliver omsorgsbesøget det sidste fællesskab, det sidste glimt af nærvær i livet. Om det er i kirken, værestedet eller hos os i SMP i Valby rammerne skabes, så handler det først og fremmest om en tryk og tillidsfuld relation, der går forud for rejsen ud i byen og ind i nye fællesskaber. Tryk og tillid tager tid. Både med og uden Molly. Vi "prikker" stadig med kærlighed.

Faktaboks:

Paul-Erik Bork Maertens har siden november 2009 været omsorgsmedarbejder i SMP. Han er født i Haderslev i 1960 og har boet i København siden 1983. Han arbejdede i mange år som sygehjælper med handicappede, svært syge og døende. I 2004 blev han færdig som socialpædagog og arbejdede herefter på et hospice for narkomaner og et specialplejehjem for alkoholikere. Samtidig uddannede han sig som diakon på Diakonissestiftelsen og blev indviet som diakon, da han begyndte i SMP.

Besøgshunden Molly spiller en vigtig rolle

i Paul-Eriks kontakt med de ældre. Foto: Regitze Karlsen

Ferie og fællesskab i Nørremarkskirken

*Af kirke- og kulturmedarbejder
Søren Kjærgaard Jensen og
sognepræst Tove Bjørn Jensen*

Hvert år sender Nørremarkskirken i Vejle tre familier afsted på sommerferie i samarbejde med Samvirkende Menighedsplejer. De tre familier er primært familier, som ikke har råd til selv at tage nogen steder hen i sommerferien, og som med Folkekirkens Feriehjælp får et tiltrængt afbræk i hverdagen. Ferieopholdet holdes altid i en form for feriecenter, hvor de tre familier har hver sin lejlighed, men hvor der også er fællesfaciliteter som f.eks. swimmingpool og grillplads, så familierne også har mulighed for at lave noget sammen. Ud over de familier, som har fået tildelt et ferieophold, er der altid 2-3 frivillige fra sognet, hvis opgave det er bl.a. at arrangere udflugter for de deltagende familier og i øvrigt at hjælpe dem med råd og vejledning i løbet af ferien. I Nørremarkskirken er der desuden tradition for, at et par stykker af kirkens ansatte og evt. menighedsrådsmedlemmer besøger feriefamilierne i løbet af ugen.

Gennem de frivillige og gennem besøgene fra kirken får feriefamilierne således også en kontakt til nogle mennesker, der kommer i Nørremarkskirken, og det er en kontakt, vi dyrker, også efter at familierne er kommet hjem fra ferie. Vi synes nemlig, det er vigtigt, at feriehjælpen ikke blot bliver en hjælp til at komme på ferie for den enkelte familie, men også, at familierne gennem feriehjælpen indbydes til at blive en del af et fællesskab. Derfor indbydes feriefamilierne også til en række arrangementer i kirken, efter at de er kommet hjem fra ferie.

Det første arrangement, som altid er

meget populært, er gensynsaftenen, hvor familierne spiser sammen, og der vises billeder fra ferieopholdet. Her understreges det fællesskab, der er mellem familierne, fordi de nu "har noget sammen", fordi de har været på ferie sammen. Ved gensynsaftenen kan man møde hinanden igen og mindes og grine af de oplevelser, man har haft sammen.

Senere på året udvides kredsen til også at omfatte de familier, der hvert år får tildelt julehjælp fra Nørremarkskirken. Nogle er selvfølgelig "gengangere" forstået på den måde, at mange feriefamilier også får julehjælp, men ved disse spiseaftener, som holdes to gange om året, kan man også deltage, selv om man ikke har været med på ferie. Mange af de familier, der deltager i disse spiseaftener, giver udtryk for, at de er glade for det fællesskab, der findes der, og for, at der er nogle aftener, hvor de voksne kan mødes med andre voksne, og børnene kan lege med hinanden i stedet for, at man sidder for sig selv i hver sin lejlighed.

Mange af de familier, der deltager i disse spiseaftener, dukker også op til Nørremarkskirken traditionsrige juletræsfest mellem jul og nytår. Når vi uddeler julehjælp, lægger vi altid et antal fribilletter til juletræsfesten ved rekvisitionen til supermarkedet, og det er blevet taget godt imod af de familier, der modtager julehjælp. I øvrigt foregår uddelingen af julehjælp på den måde, at man som udgangspunkt skal møde op til et eftermiddagsarrangement med kaffe og æbleskiver og udfylde sin ansøgning dér. På den måde har vi mulighed for at møde familierne, og de har mulighed for at fortælle deres historie, hvilket mange er glade for.

Men hvorfor overhovedet gøre en ind-

Mange voksne, der er ramt af sygdom eller arbejdsløshed, tilbringer mange timer alene i deres lejlighed, og de er glade for at få en lejlighed for at komme ud blandt andre mennesker”

Her er Brian og Linda fra Nørremarks Sogn i Vejle på ferie med Folkekirkens Feriehjælp i Fåborg i uge 27. Sammen med dem er børnene Jesper, 15 år, Charlotte, 13, snart 14 år, og Maria, 11 år. De voksne nød at have tid til at hygge sig, handle ind og bade, og børnene var meget glade at kunne svømme i poolen og lege med nye venner på legepladsen. Foto: Kirsten R. Laursen

sats for at holde forbindelsen med de familier, vi sender på ferie? I Nørremarkskirken gør vi det primært af to grunde: Den første er, at vi kan se, at mange af familierne ud over at have brug for økonomisk hjælp også efterspørger et fællesskab. Mange voksne, der er ramt af sygdom eller arbejdsløshed, tilbringer mange timer alene i deres lejlighed, og de er glade for at få en lejlighed for at komme ud blandt andre mennesker. Mange af dem har ikke overskud til at opsøge disse fællesskaber på egen hånd og nyder derfor at få en direkte indbydelse. Den anden grund til at Nørremarkskirken holder fast i betydningen af fællesskabet, er, at vi mener, at det er vigtigt, at vi som kristen menighed ikke blot bliver et fællesskab af mennesker, der ligner hinanden. Vi synes, det er vigtigt at fællesskabet i menigheden udstrækkes til også at omfatte dem, der måske

ikke har så mange ressourcer, økonomisk eller menneskeligt. Dem, der har brug for en ekstra håndsrækning for at komme afsted, og dem, der måske lige skal spørges en ekstra gang, før de tør sige ja til en indbydelse.

For nogle familier betyder tilknytningen til Nørremarkskirken, at de også begynder at komme med til de "almindelige" familiearrangementer som f.eks. juletræsfest og "Stjernerstund" (børnegudstjeneste med efterfølgende spisning), og at børnene begynder at synge i kor eller gå til spejder eller i børneklub. For andre er det primært de særlige arrangementer, der bliver deres tilknytning til Nørremarkskirken. Men uanset hvordan deres tilknytning er, mener vi, at det er vigtigt at vores hjælp til udsatte familier fortsat ikke kun vil være økonomisk hjælp, men også hjælp til at komme med i et givende fællesskab i kirken.

Efterladte vil findes

– relationen med en sørgende

Af Eva Christoffersen, omsorgsmedarbejder i Samvirkende Menighedsplejer

Forsøg et lille tankeeksperiment. Hvem var du som menneske, hvis ikke du havde indgået i en lang række relationer igennem livet. Nogle for en kort periode igennem skoletiden og andre i længere tidsforløb, men alle sætter de deres spor i os - gode som dårlige. Nogle relationer former os i den grad, mens andre blot fylder på vores livs hylder.

I mit sorgstøtteprojekt med ældre, der har mistet ægtefæller, møder jeg meget smerte. Den mistede var en del af dagligdagen og livsforløbet og måske også den bedste ven og den tætteste fortrolige. Det er uerstattelige tab, og ingen kan eller skal erstatte vedkommende. Men den sørgende har brug for samtalepartnere og medmennesker til at bevidne det levede liv. På den måde bliver relationerne bærere af fortiden, men også trædesten ind i fremtiden.

Det er altid væsentligt at få et overblik

over netværket omkring den sørgende. Dette er væsentligt, idet ensomhed let kan blive følgesvend til sorgen. I dag ser man ikke på sorg som noget isoleret, men er mere interesseret i det hele billede omkring sorgen. Det vil sige livsforløbet, tidligere tabserfaringer, den enkeltes personlighed, sorgkulturen med mere. Ældre, der mister ægtefæller, har heldigvis haft en vis bevågenhed de senere år. PAVI Videncenter for Rehabilitering og Palliation udkom med en rapport, "Når to bliver en", for et par år siden. Heri beskrives de ældres sorg indgående. Det afgørende i forhold til de sociale relationer er de gamles sorgkultur.

Lad mig give et eksempel: Petra, en dynamisk, udadvendt ældre dame, klærer sig tilsyneladende fint her 3 år efter hendes mands død, hvor jeg træffer hende. Ingen i hendes omgangskreds

er vidende om, hvor dårligt hun har det. Hun har et rigt socialt liv og en god familie. Hvem deler du dine mørkeste tanker med, spørger jeg, og svaret er: Ingen. Det kommer ikke bag på mig, for på den måde er Petra typisk i hendes måde at leve med sorgen på inden for hendes kultur. De gamle undertrykker sorgen, fordi det ifølge de uskrevne regler er det rigtige at gøre, og fordi de ikke ønsker at belaste familien. De udtrykker altså ikke deres sorg. Derfor kan de nærmeste ligefrem rose den gamle efterladte for, hvor godt hun/han klarer det. Den efterladte bliver på den måde bekræftet i, at bagatellisering er den rigtige måde at håndtere sorgen på.

I sorgstøttesamtaler med den enkelte er jeg opmærksom på dette. Bare det at få italesat disse mekanismer kan være en hjælp. Den enkelte bliver set og forstået i hendes kultur. Og vi taler om, hvem i netværket hun/han måske kunne lukke lidt mere op for. Da dette er den bærende kultur for mange ældre, er det ofte ubevidst, og der skal

hjælp ind udefra fra nogen, der kender til disse mønstre.

For andre bliver sorggruppen en rigtig god hjælp. En af sorggruppemedtagerne udtrykker sig således: "Jeg har de venner, jeg skal have, og nogle venskaber går 50 år tilbage. Men så blev jeg tilbudt en sorggruppe og tænkte: det kan vel ikke skade. Der mødte jeg 5 fremmede kvinder, som alle havde mistet. Vi var vidt forskellige og ville aldrig have valgt hinanden, men denne forskellighed viste sig virkelig at blive en force for os. Vi havde behov for hinanden og blev hurtigt "gamle" veninder. Med dem overvandt jeg skrækken og tuderiet og kom helt sikkert nemmere gennem sorgen." Denne sorggruppe er nu blevet forvandlet til en netværksgruppe uden terapeutisk ledelse. De mødes jævnligt og giver hinanden værdifulde input i hverdagen.

Bent Falk skriver i "Kærlighedens pris": "Kærligheden er ikke en vare, den kan ikke sælges, den kan ikke købes, den kan kun gives væk. Og det er den, der giver, der betaler hele prisen". Prisen for at elske er sorg. Det er stort, at vi som mennesker med den nødvendige støtte og imødekommenhed evner at elske igen. Ikke nødvendigvis i et nyt ægteskab, men i relationen til medmennesker, der får væsentlig betydning.

Der er for nylig kommet en ny bog af Jorit Tellervo: "Sorg – når ægtefællen dør". Støttegruppen omkring denne bog ønskede et særligt budskab fremhævet: Efterladte vil findes. De efterladte har i deres sorg brug for en hjælpende hånd. Praktisk hjælp til en start og siden medmennesker, der tør begive sig ind i relationsarbejde og vove at være til stede som medvandrere og støtter i en svær periode. Det kan ende med venskab, men den risiko er værd at løbe for at redde et menneskeliv. De efterladte vil findes, og diakonale ildsjæle må ud for at finde dem.

God arbejdslyst.

Alle har brug for næstekærlighed fra nogen

*Af Meta Bech Houmaa,
besøgskoordinator ved
Lemvig og Heldum Kirker*

Der har siden januar 1996 eksisteret besøgstjeneste i Lemvig. Jeg har nu været ansat ved Lemvig og Heldum Kirker som besøgskoordinator i 6 år på 6 timer pr. uge. Det var på dette tidspunkt ikke muligt for menighedsrådet at få fat i en frivillig til dette arbejde, og der blev opslået en stilling. Ellers arbejder jeg som sygeplejerske i hjemmeplejen i Lemvig. De to stillinger matcher hinanden rigtig godt, da jeg får en del henvendelser på ensomme, der ønsker en besøgsven, igennem kommunens visitatorer. Ellers annonceres der om besøgstjenesten i Ugeavisen under Kirkenyt. Lige for tiden er der 38 besøgsværter/besøgsvenner.

Menighedsrådet har et diakoniudvalg, og her mødes vi et par gange om året og drøfter bl.a. besøgstjenestens virke. Her besluttet det, hvordan vi skal påskønne besøgsvennernes frivillige indsats. Vi har årligt en besøgsvenneaften med spisning og foredrag. Foredraget er med til at klæde besøgsvennerne på til indsatsen. Besøgsvenneaftens udgifter afholdes af menighedsrådet. Vi ansøger også kommunen om penge til en årlig påskønnelse, som eksempelvis et år var kaffebønner, jule-te og pebernødder op til jul.

Besøgsværterne er i alle aldre. Den yngste er en 27-årig afghansk flygtningekvinde, gift og mor til to børn. Hun venter på opholdstilladelse på 5. år. Men der er også den 102-årige, som er blevet mere immobil og ønsker at blive kørt i sin kørestol til f.eks. frisøren.

Jeg vil nævne nogle relationer og betydningen af disse mellem besøgsværter og besøgsvenner:

- For den 27-årige afghanske flygtningekvinde betyder relationen, at hun har en "reserve"-mor og -bedstemor, som hun kan spørge om alt, og som kan rose og bekymre sig om hendes børn.

- For mange betyder relationen, at de kan komme uden for hjemmet. For én besøgsvært betyder det, at hun kan komme ud at gå den lange ugentlige tur på et par kilometer, som holder hende mobil.

- En del andre har besøgsvenner, der kører en tur med dem i bilen, ud for at se og drøfte landskabet og drikke kaffe et eller andet sted.

- Andre glæder sig til, at deres besøgsven kommer og kører dem en tur i kørestolen, så de kan få gjort deres småærinder eller bare komme ud og få vind i håret.

- At den demente hustru har en besøgsven, der kommer et par timer ugentligt, betyder, at ægtefællen i disse timer har "fri" og kan komme alene uden for hjemmet og dyrke sin fritidsaktivitet med god samvittighed.

- For en besøgsvært med dårlige øjne, betyder det, at hun har en besøgsven, der villigt kører med hende til alle kontroller m.v.

- For andre demente betyder relationen, at de har en god her og nu-oplevelse, som måske kan gøre denne dag lysere, for når besøgsvennen er gået,

Meta er parat til at overrække en lille jule-påskønnelse til alle besøgsvennerne. Privatfoto

kan de ikke huske, hun har været der. Andre demente har besøgsvenner, der følger dem i kirke eller blot går en tur med dem og oplever naturen og vejret her og nu.

- En del besøgsværter ønsker samtalen, diskussionen og en kop kaffe med besøgsvennen. Nogle udtrykker, at de ønsker at samtale om dagligdags ting, børn og børnebørn, hvad der står i ugeavisen mv. Andre ønsker at dele holdninger i forhold til kunst, litteratur eller byens trosliv.

Overordnet betyder relationen, at besøgsværten har en aftalt dag at kunne glæde sig til at få besøg. De får kopperne frem fra skabet og får brygget kaffe, så der dufter i hele stuen. De får en samtale med et menneske med ord i stedet for at snakke med sig selv eller

få stilheden afbrudt af radio eller TV.

Besøgsværten kan tale med en person, der ikke har travlt, men har tid til at sætte sig ned og lytte og være nærværende. Yngre besøgsværter kan bekræftes og anerkendes af besøgsvennen i, at de er gode mødre og fædre og har en, de kan betro sig til om ganske almindelige hverdagsproblemer og -glæder. Relationen betyder for mange, at de kommer lidt ud af den isolation, som nu binder den enkelte, og de får givet lidt af det, den enkelte søger gennem næstekærlighed.

Alle i alle aldre har brug for næstekærlighed af nogen – i besøgstjenesten giver vore besøgsvenner denne næstekærlighed videre til dem, der ønsker den.

TILBUD

Billig leje af ferieejlighed i Sydspanien: kr. 3.150 pr. uge for Samvirkende Menighedsplejers personlige medlemmer og genbrugsfrivillige - i samarbejde med Idé Huset i Brøndby.

Idehuset i Brøndby har henvendt sig til SMP og i lighed med andre organisationer tilbudt os dette samarbejde, hvor vi sammen kan påskønne og give et skulderklap til personlige SMP-medlemmer og genbrugsfrivillige, der støtter SMP's arbejde.

Bestil din ferie direkte via www.spanskferie2.dk – eller direkte via mail til Leif.madsen.idehuset@gmail.com eller via telefon 43 45 21 19. Via din direkte kontakt til "Ide Huset i Brøndbyvester", som ejer lejligheden, sparer du også bureauprovision, gebyr og de fordyrende mellemlid. Se lejekontrakten på www.spanskferie2.dk til normale betalingsvilkår. Fremsend selv en underskrevet kontrakt, hvor

prisen 4.250 kr. "ændres til 3.150 kr. efter aftale med SMP". Henvend jer i forbindelse med bestillingen til SMP på telefon 36 46 66 66 med oplysning om, at mindst 1 af rejsedeltagerne (navn nævnes) er personligt medlem af SMP eller frivillig i Kirkens Genbrug. SMP vil undersøge og bekræfte dette over for Idé Huset.

Alt vedr. bestilling og øvrige forhold vedr. leje af ferieejligheden aftales alene med Idehuset og ikke med SMP. Læs mere om ferietilbuddet på www.menighedsplejer.dk, under Personligt medlemskab.

Velkommen til Ursula Skou

SMP har i perioden medio august 2015 – medio marts 2016 ansat Ursula Rasch Skou som projektmedarbejder på deltid i et igangværende projekt med base i Valby, "Det gode liv med demens – et liv med sociale relationer". Ursula er uddannet cand. mag. i musikterapi og har tidligere haft sit virke blandt demensramte på plejecentre og som demenskoordinator. Vi er glade for samarbejdet med Ursula, der i ansættelsesperioden skal arbejde tæt sammen med ældre konsulent Nina Baun.

Ny souschef i SMP

Fra 1. oktober er Elisabeth Thomsen, 38 år, ansat som Samvirkende Menighedsplejers nye souschef. Elisabeth udtaler til bladet: "Jeg glæder mig til at lære jer og organisationen at kende! Jeg kommer fra en stilling i Undervis-

ningsministeriet, hvor jeg har arbejdet med budgettering, regnskab og økonomistyring i relation til hovedsageligt gymnasier og erhvervssko-

ler. Tidligere har jeg arbejdet i Rigsrevisionen og i det daværende Københavns Amt. Jeg er uddannet i statskundskab og har ved siden af mit arbejde taget en HD i økonomistyring. Min fritid bruges på at synge i kor, og det holder jeg meget af. I flere år har jeg i min fritid været med til at arrangere lejre og aktiviteter for børn og unge i regi af den katolske kirke, og det har givet mange sjove oplevelser. Jeg glæder mig utrolig meget til at blive en del af Samvirkende Menighedsplejers store og vigtige arbejde og få lov til at få en hverdag sammen med så mange engagerede mennesker".

Vi glæder os også meget til samarbejdet med Elisabeth.

De Stille Stuer

I stedet for en båretasket eller en gave til en rund dag: Giv et bidrag til "De Stille Stuer"

Støt derved SMP's landsdækkende ud- deling af hjælp til økonomisk dårligt stillede og støt Københavns Under- støttelsesforenings hjælpevirk- somhed i København.

I stedet for en båretasket ved begravelsen eller en gave til nogen, der ikke mangler noget, så lad din gave tilfalde dårligt stillede danskere og støt "De Stille Stuer" Navnet

og arbejdsgrenen går helt tilbage til 1920'erne. Da talte man om "de stille stuer", hvor livet var gået i stå, fordi beboerne ikke havde til dagen og vejen. Sådanne steder findes endnu den dag i dag.

De indsamlede midler deles med Københavns Understøttelsesforenings Legatfond efter en gammel aftale. SMP

bruger en stor del af indtægterne herfra til den årlige julehjælp, som tildeles SMP's medlemssogne som tilskud efter ansøgning. Legatfonden anvender typisk det indsamlede til hjælp til betaling af husleje, lys, gas eller nød- vendige anskaffelser. Begge or- ganisationer, der støtter

samfundets dårligst stillede, oplever for tiden et pres i form af flere ansøgere og har brug for opbakning i arbejdet.

Gavegivere kan kontakte De Stille Stuers admi-

nistration ved henvendelse til Samvirkende Menighedsplejer på tlf. 36 46 66 66, eller på smp@menighedsplejer.dk. Herfra sendes en hilsen til den pårørende eller den, der fejrer en mærkedag, med besked om, at NN har skænket beløbet til minde om afdøde eller til glæde for den, der har en mærkedag.

Farvel til Javan Krarup de Medeiros Jr. Javan de Medeiros sluttede

midt i juli måned sit job i løntilskud i Samvirkende Menighedsplejer. Tak til Javan for et spændende samarbejde, hvor Javan lærte noget om vores folkekirkelige organisation, og SMP fik spændende idéer fra ham om, hvorledes nydanskere kan inddrages som frivillige i Folkekirkens diakonale arbejde. Vi håber, at vi kan fastholde et samarbejde med Javan om forskellige opgaver.

Farvel til Michael Madsen Michael Madsen er i løbet af sommeren fratrukket

sin stilling som forretningsfører for Samvirkende Menighedsplejer efter ca. 4 års ansættelse. Vi siger Michael tak for godt samarbejde og kollegaskab og ønsker alt godt fremover. Stillingen er omdannet til en stilling som souschef og er blevet besat. I forbindelse med omdannelsen har Anne Marie Hornung og Lone Sørensen fået selvstændigt regnskabs- og administrationsansvar for de pleje- og ældreboliger, som Samvirkende Menighedsplejer administrerer.

Landet Rundt

Diakoniens Hus

Vores tidligere sognepræst Ulrich Vogels ideer om et Diakoniens Hus i Tingbjerg er blevet til virkelighed. Rækkehuset på Langhusvej 3 har siden 2010, da sognepræsten fraflyttede embedsboligen, dannet ramme om mødestedet Diakoniens Hus. Med en ny dør fra kirken til huset er sammenhængen med Tingbjerg Diakonikirke nu blevet endnu større. Huset har to stuer og fire værelser, en rummelig entré, en god spiseplads ved køkkenet og en dejlig have. Fire dage om ugen dækker vi op til fællesspisning. Om fredagen laver vi stor brunch, om onsdagen traditionel formiddagskaffe, tirsdag og torsdag sætter vi en lille buffet frem. Huset byder altid på varm kaffe og the i rigelige mængder.

I det ene af værelserne har vi etableret en genbrugsbutik med tøj, sko, tasker m.m.. Et andet værelse bruges til møderum, rygmassage, kreative aktiviteter, rådgivning m.m. De sidste to værelser fungerer som kontor og lagerplads. Spisepladsen i køkkenet er, som mange af de andre hyggelige kroge i huset, et godt sted at få en lille snak. I entreen har vi lavet en stor fotovæg. Her standser gamle og nye gæster op og taler om folk på billederne og om alle de gode stunder i huset. Foruden de fire åbningstider har Diakoniens Hus også en rådgivningstjeneste, som er åben mandag og tirsdag formiddag samt torsdag eftermiddag og aften. Alt dette beskriver den praktiske ramme om Diakoniens Hus.

For os, som har vores jævnlige gang i huset, opleves det først og fremmest som et varmt fællesskab, der på mange måder minder om en familie. Blot tættere på (mange bor langt væk fra deres rigtige familie) og mere uforpligtende. Huset og ikke mindst den dejlige have

kan føles som en oase, hvor andre for en stund tager sig af det praktiske og det, der skal til for at skabe hjemlig hygge. Tingbjerg Sogn huser over 100 forskellige nationaliteter, og i Diakoniens Hus mødes folk på tværs af alder, køn, social status, religion og kultur. Nogle kommer hver dag, nogle sjældnere. Udgangspunktet er dansk og kristent, men vi bestræber os på at tage imod alle mennesker med hjertelighed og rummelighed. I realiteten er det en meget blandet gruppe, som træder ind over dørtærsklen. Gruppen af "socialt udsatte" bidrager med deres bramfrie og humoristiske stil til en skøn fornemmelse af højt til loftet og frihed til at være sig selv på gode og dårlige dage. Samværet tilses og plejes af personalet og i nogen grad også af de frivillige. Det er helt afgørende at bevare den gode atmosfære, så huset fortsat holdes åbent og tiltrækkende for nye mennesker.

Diakoniens Hus er også et sted, hvor det folkelige og det kirkelige mødes. Her kan vi være sammen på en helt jordnær og folkelig måde, samtidig med at vi kan være helt trygge ved at tale om kristendom og udtrykke os religiøst,

for her er kirken og troen det grundlag, vi færdes på. Hver fredag holder vi en Sindsro-andagt, hvor vi taler dybere om et emne, synger fra Højskolesangbogen og kirkens sanghæfte, beder, får velsignelsen og ønsker hinanden en god weekend. Diakoniens Hus er altså et sted, hvor den diakonale opgave tages op og gøres levende på en systematisk måde. Her tilbydes praktisk omsorg såvel som den omsorg, der ligger i at blive set og anerkendt som menneske. De to elementer går hånd i hånd og understøtter hinanden.

*Maja Rydskov,
leder af Diakoniens Hus*

Ny Kirkens Genbrug på vej

Som en følge af det vellykkede familienetværksarbejde på Lolland og Falster er Samvirkende Menighedsplejer i skrivende stund ved at oprette en ny Kirkens Genbrug på St. Kirkestræde 15 i Nykøbing Falster. Butikken, der ventes at åbne d. 1. oktober, skal primært støtte SMP's familienetværksarbejde, foruden den lokale menighedspleje i Nykøbing F. Vi glæder os til, især på www.kirkensgenbrug.dk, at fortælle mere om den nye butik.

Familienetværksprojektet på Sydhavsøerne i god vækst

Siden sommeren 2013 er der i en del sogne på Lolland og Falster oprettet netværk for familier, der er på overførselsindkomst, typisk kontanthjælp. Familier, der har deltaget i Folkekirkens Feriehjælp, får sammen med andre familier et tilbud om at mødes i lokaler i eller uden for kirkerne til fællesspisning og andre aktiviteter for både forældre og børn. Omkring 50 familier deltager jævnligt. Minihøjskolen i Rødbyhavn, som eksisterede før 2013, var pionér på området. Siden hen er der oprettet et meget aktivt familienetværk med mange familier og mange frivillige i Nykøbing Falster. Også Toreby deltager, og andre steder, hvor arbejdet er kommet i gang, er Holeby, Horslunde, Nakskov

og Eskilstrup/Nordfalster. Menighedsplejerne i Nysted og Rudbjerg overvejer nu at gå i gang. Mei Petersen fra SMP står for projektet sammen med frivillige lokale ildsjæle. Uden de sidstnævnte kunne netværksmøderne ikke lade sig gøre. Til tider mødes familierne også til et fælles arrangement på tværs af sognene, en aktivitet, de fleste er meget glade for.

Det nyeste er, at Mei Petersen og nogle lokale nu også arbejder på at oprette familienetværk på Langeland, og på Langeland og på Ærø er der interesse for at oprette menighedspleje for hver af de to øer. Ønsker man at få mere at vide om familienetværkene, og hvordan de kommer i gang, kan Mei Petersen kontaktes på tlf. 26 89 06 39 eller e-mail klp@menighedsplejer.dk.

Frivillig i menigheden – hvorfor? Om motivation og målsætning for diakonal frivillighed

Tid:

Torsdag
d. 12. november
2015, kl. 10.00-15.45

Sted:

Grundtvigskirken
Ribegade 74
6700 Esbjerg

Tilmeldingsfrist:

To uger før kurset.
Ved fristens udløb er tilmelding bindende, men den tilmeldte kan overlade sin plads til en anden.

Deltagerantal:

Max. 50

Pris:

For medlemmer:
250 kr. ved rettidig tilmelding, ellers 300 kr.
For ikke-medlemmer:
300 kr. ved rettidig tilmelding, ellers 350 kr.

Betaling:

ved tilmelding på konto: 8075 2018699, anfør ved indbetaling: "Kursus 12/11" + navn.

Tilmelding på tlf. 36 46 66 66 eller mail: smp@menighedsplejer.dk. Anfør data (navn, tlf.nr., e-mail) samt kursusdato, og om kursus er betalt.

Måske har I, før I går i gang med frivilligt socialt arbejde i jeres menighed, et ønske om at reflektere over motiver og mål: Hvorfor er det naturligt at igangsætte frivilligt socialt arbejde ud fra kirken, og hvad vil vi med det? Eller måske er I aktive allerede, men har brug for at standse op og tænke nærmere over baggrund og formål: Hvad er det særlige ved det diakonale frivillige arbejde? Giver det os specielle muligheder og udfordringer? Hvad er det, der holder os i gang? Hent inspiration i dette temakursus. Der vil både være oplæg til inspiration og mulighed for selv at reflektere samt at drøfte emnet med de øvrige kursusdeltagere.

Hvem kan deltage?

Alle med interesse i det frivillige sociale arbejde i menigheden: Præster, kirke- og kulturmedarbejdere og andre ansatte, menighedsplejebestyrerler, menighedsråd, frivillige i menighedsarbejdet samt andre interesserede.

Hvad kan du lære?

På kurset kommer vi ind på det kristne menneskesyn og de kristne motiver og mål for at være frivillig, og vi belyser sagen ved at knytte til ved konkrete diakonale arbejdsområder i menigheden. Vi vil endvidere sammenligne med andre motiver og mål for frivillighed. Dermed lægger vi op til en refleksion hos

deltagerne over, hvad der får jer til at brænde for det frivillige arbejde, I allerede gør eller har intentioner om at gå ind i.

Program for kurset:

- Kl. 10.00: Ankomst, kaffe og brød
Kl. 10.30: Velkomst og morgenandagt
Kl. 11.00: "Diakonal frivillighed og kristne værdier", ved generalsekretær Kirsten R. Laursen, Samvirkende Menighedsplejer
Kl. 12.30: Frokost
Kl. 13.30: Gruppedrøftelser og debat i panel og plenum om emnet, se nedenfor.
Kl. 15.30– Afslutning 15.45

Kursusleder:

Annette C. Langdahl,
konsulent i Samvirkende Menighedsplejer

Gruppedrøftelser: Deltagerne inddeles i grupper og drøfter spørgsmål, som gives til grupperne, om kristen motivation og mål for det sociale arbejde i menigheden. Der er både individuelle spørgsmål til refleksion og fælles spørgsmål til drøftelse i gruppen. Et panel kommer med indlæg i drøftelsen, der munder ud i en styret debat i plenum.

Menneskelivet i magt og afmagt - Om mødet med afmagt i de medmenneskelige relationer

Tid:

Fredag
den 23. oktober 2015

Sted:

Nazaret Kirke,
Ryesgade 105,
2100 København Ø

Tilmeldingsfrist:

To uger før kurset.
Ved fristens udløb er
tilmelding bindende,
men den tilmeldte
kan overlade sin
plads til en anden.

Deltagerantal:

Max. 50

Pris:

For medlemmer:
250 kr. ved rettidig
tilmelding, ellers
300 kr.
For ikke-medlemmer:
300 kr. ved rettidig
tilmelding, ellers
350 kr.

Betaling:

ved tilmelding på
konto: 8075 2018699,
anfør ved indbetaling:
"Kursus 23/10"
+ navn.

Tilmelding på tlf.
36 46 66 66 eller mail:
smp@menigheds-
plejer.dk. Anfør data
(navn, tlf.nr., e-mail)
samt kursusdato, og
om kursus er betalt.

Afmagt er et fænomen, som meget ofte hører med til det frivillige arbejde i kirken. Det handler om det medmenneskelige møde. Når det er svært. Det er der, hvor der ikke er nogen checkliste til, hvordan man skal gøre, men hvor mødet til at turde være til stede menneske til menneske er alt afgørende. Som fænomen er afmagt større end de begreber, vi bruger om det, de forestillinger, som vi knytter til det. Det er derfor ikke enkelt at beskrive, og der er store konsekvenser forbundet med, hvordan vi betragter afmagt, og hvordan vi vælger at forholde os til afmagt. På dette kursus sætter vi fokus på, hvordan vi som frivillige møder afmagt i os selv og i vores medmennesker. Hvilke ord, følelser, oplevelser har vi med afmagt? Vi vil inddrage det kristne syn på afmagt og hvilke muligheder, der ligger gemt her. Vores mål er at give dig mod til selv at navigere i afmagtens landskab. Nye veje kan måske vise sig farbare der, hvor vi tør være sammen i det svære, med afmagten frem for at udfærdige handleplaner.

Hvem kan deltage?

Alle med interesse i det frivillige sociale arbejde i menigheden. Frivillige og ansatte, der kommer i kontakt med mennesker i svære livssituationer.

Hvad kan du lære?

Vores mål er at give dig mod til selv at navigere i afmagtens landskab. Så du får mod til at være i det svære sammen med

dit medmenneske. Deltagernes egne erfaringer vil blive inddraget, og der er mulighed for refleksion undervejs.

Vi vil belyse følgende emner:

- Afmagt som fænomen
- Reaktionsmønstre og forsvarsmekanismer som vi bruger for at imødegå afmagten.
- Frivilligt arbejde med udsatte mennesker
- Vurdering af behov for professionel hjælp samt henvisningsmuligheder
- Egenomsorg
- Troen som ressource i afmagt

Program for kurset:

Kl. 9.00: Ankomst, kaffe og brød
Kl. 9.30: Velkomst og morgenandagt
Kl. 10.00: Oplæg
Kl. 12.30: Frokost
Kl. 13.30: Oplæg
Kl. 15.30 – 16.00: Afslutning

Kursusleder:

Eva Christoffersen,
Konsulent i
Samvirkende Menighedsplejer

Gud er en del af den menneskelige relation

Min gode lærer på teologistudiet i Aarhus, Sigfred Pedersen, sagde følgende om den sag: Mit forhold til Gud og til det andet menneske er et trekantsforhold. Forbindelsen mellem mit medmenneske og mig er trekantens horisontale linje og udtrykker ligeværdigheden mellem os. Begge er vi desuden forbundet med Gud, som er over os, med 2 linjer, der går fra et fælles punkt over os og ned til os begge, sådan at den samlede figur bliver en trekant. Gud er vores Herre og derfor hævet over os, men samtidig er han forbundet med os.

Denne trekant og dens linjer udtrykker også noget andet vigtigt. Den udtrykker, at der ikke findes nogen relation mellem mennesker, som Gud ikke også er en del af. Linjerne mellem Gud og os udtrykker en bevægelse i begge retninger. Gud giver os styrke til at være i vore medmenneskelige relationer. Samtidig er det, vi gør eller ikke gør for eller sammen med det menneske, vi vandrer sammen med, noget, der også angår Gud. Han forventer, at vi er der for hinanden. Han glæder sig, når det lykkes, men svigter os ikke, når det mislykkes. Det ved vi, fordi Gud sendte sin søn til verden.

Når vi i kirkens menighedsplejearbejde skal være opmærksomme på relationens betydning i det menneskelige fællesskab, skal vi derfor se Gud som en vigtig del af dette fællesskab: Han er den, der giver os kraften og modet til at være der for hinanden, og han er den, der også forventer, at vi tager os af hinanden. Derfor hører tro og tjeneste uløseligt sammen.

Sagt med et Bibeldord: "Deri består kærligheden: ikke i at vi har elsket Gud, men i at han har elsket os og sendt sin søn som et sonoffer for vore synder. Mine kære, når Gud har elsket os således, skylder vi også at elske hinanden" (Første Johannesbrev kap. 4, vers 10-11).

Kirsten R. Laursen

Samvirkende Menighedsplejer

Valby Tingsted 7, 2500 Valby. Tlf. 36 46 66 66 Fax. 36 13 06 20,
www.menighedsplejer.dk
Giro nr. 9541 - 7001797, Sydbank reg. nr. 8075, kontonr. 2018699

Redaktion:

Generalsekretær Kirsten R. Laursen (ansv.)
Bjørn Andersen (lay-out)

Tryk BORDING A/S

ISSN - Nr.: 1396 - 88803

